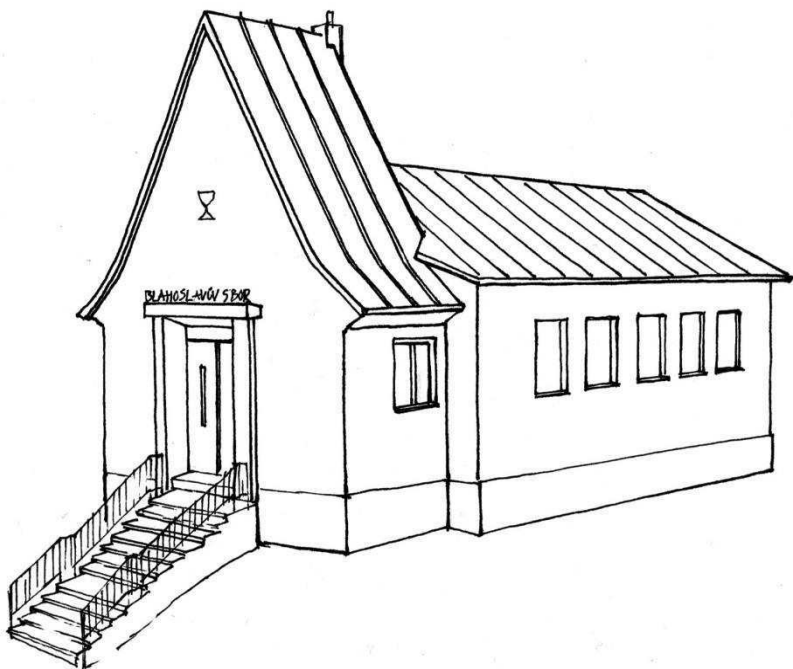

8/2013

BRNEŇSKÝ EVANGELICKÝ MĚSÍČNÍK
SETKÁVÁNÍ

EVANGELICKÁ CÍRKEV V BRNĚ

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Brně I

Betlémský kostel a kostel J. A. Komenského (Červený kostel)
Opletalova 6, 602 00 Brno, tel: 542 211 453, 542 210 332
email: ccebrno1@atlas.cz, <http://www.cervenykostel.cz>
kazatelé: Jiří Gruber a Olga Tydlitátová, faráři
seniorátní kazatelé: Jiří Šimsa a Kateřina Rybáriková
kurátor: Václav Matoulek, past. pracovnice: Marie Melicharová

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Brně II

Blahoslavův dům, Lidická 79, 602 00 Brno, tel: 541 212 469
email: brno-ii@evangnet.cz, <http://brno-ii.evangelnet.cz>
kazatelé: Martin Horák a Alexandra Hauserová, faráři
kurátor: Jaroslav Kučera, past. pracovnice: Marta Vařílková

Farní sbor ČCE v Brně - Husovicích

Netušilova 26, 614 00 Brno, tel: 545 212 420
email: husovice@evangnet.cz, <http://www.ccehusovice.cz>
kazatel: Štěpán Hájek, farář
kurátor: Vladimír Zikmund

Farní sbor ČCE v Brně - Židenicích

Kostel Jílkova 74, fara Konečného 8, tel: 530 324 052
email: zidenice@evangnet.cz, <http://zidenice.evangelnet.cz>
kazatelé: Pavel Kašpar a Marta Židková
kurátor: Miroslav Maňák, past. pracovnice: Jana Kašparová

Diakonie ČCE – středisko v Brně

Hrnčířská 27, 602 00 Brno, tel: 549 242 279, 541 248 401
email: brno@diakoniecce.cz <http://brno.diakonie.cz>
ředitel: Jan Soběslavský

EVANGELICKÁ
AKADEMIE
BRNO

Evangelická akademie,

Vyšší odborná škola sociálně právní

Opletalova 6, tel: 542 221 741, email: vos@eabrno.cz

Střední zdravotní škola Evangelické akademie

Šimáčkova 1, 542 213 593, email: cszs@eabrno.cz,

<http://www.eabrno.cz>

ředitelka: Hana Svobodová

Setkávání – brněnský evangelický měsíčník. Ročník 2013 (XV). Vydávají sbory Českobratrské církve evangelické Brno I a Brno II. Odpovědní redaktoři: Jiří Gruber, Jaroslav Vítek. Obálka Iva Tůmová. Registrováno pod číslem MK ČR E12109. Doporučená cena jednotlivého čísla 12 Kč. Roční předplatné 120 Kč, sponzorské 150 Kč. Redakce: 602 00 Brno, Opletalova 6. Vychází 10x ročně.

ÚVODNÍK

Milí čtenáři, v době, kdy budete číst tyto řádky, bude situace už jiná než dnes, 5. září, kdy vznikala tato úvaha. Je krásný, slunný den a řada z nás ještě vzpomíná na pestré zážitky z dovolených, prožitých ať už doma, nebo v zahraničí. Něco mi však kalí tuto pohodu. Odmyslím-li hokynářskou atmosféru na naší domácí politické scéně, s napětím sleduji události ve světě. Velkou pozornost teď vyvolává situace v Sýrii. Denně přicházejí nové, zneklidňující zprávy o narůstajícím počtu běženců, lidí bez domova, zraněných, nebo již nežijících. Za dva roky trvání občanské války bylo zabito víc než 100 tisíc lidí a víc než 2 miliony lidí hledá útočiště v okolních zemích. Většina z nás přestává chápat, kdo všechno, proti komu a za jaké cíle v této výbušné bratrovražedné válce bojuje. Je to eskalace msty, nenávisti a všech nízkých pudů člověka, zcela v rozporu se záměrem a posláním, které mu dal Bůh, otec Ježíše Krista (záměrně to takto definuji, protože řada syrských bojovníků se též „ohání“ svým bohem). I přesto, že syráská válka není v první řadě náboženská, v celém konfliktu se rozhoduje i o osudech křesťanů na Blízkém východě, jejichž počet v důsledku masivní islamizace stále klesá. Celkovou situaci v Sýrii vyhrtilo použití chemických zbraní, které způsobilo smrt stovek civilistů a bezbranných dětí. To se stalo asi poslední kapkou v naplnění džbánů trpělivosti Ameriky, která už před léty deklarovala, že podobný počin nelze nechat bez potrestání. Na to zareagovalo Rusko a s ním i Čína, že zásah Ameriky bude chápat jako agresi a necháá jej bez odezvy. Prezident Barack Obama si pro jistotu nechal svůj plánovaný zásah v tzv. omezené míře (tj. za dobu max. 90 dnů, bez použití pozemních sil, zlikvidovat možná ohniska válečného arsenálu) odsouhlasit Kongresem. Setkal se prý již také s výčitkou, že příliš váhá a je tudíž slabý, neboť to chce intenzivní pozemní invazi... A co Rusko? To má v Sýrii své vojenské základny a vede tudy ropovod, umožňující Iránu prodávat ropu i navzdory embargu. Nevím jak vám, ale mně z toho naskakuje husí kůže. Vždyť z té mezinárodní pomoci může vzejít 3. světová válka, při níž se střetne ruská a americká vojenská technika!!!

Situace v Sýrii je tak složitá a nepřehledná, že se sama od sebe nevyřeší. Chce to Boží zásah. Za něj prosil při své promluvě papež František a vyhlásil den 7. září jako den půstu a modliteb za ukončení násilí a nastolení míru. On osobně se hodlal se zájemci též veřejně modlit v době od 19 -24 hodin v Římě na Svatopetrském náměstí.

Nejsem schopna postihnout všechny úrovně, na nichž se problém současně konfliktní situace v Sýrii řeší, ale odvažuji se tvrdit, že chápu jeho závažnost a lidsky viděno, bez velkorysého nadhledu, neřešitelnost. Každý máme vlastní zkušenost s nechotou ustoupit, když se jedná o ohrožení naší důstojnosti, majetkové či jiné spory v rodině. Děláme si naschvály, klademe podmínky pro omluvu a odpuštění. V mnohých rodinách panuje nesmiřitelnost až tzv. „za hrob“. Nechť je pro nás situace na Blízkém Východě nastaveným zrcadlem, kam až vede nesmiřitelnost a lidská pýcha, která nehodlá respektovat žádný řád, natož pak Desatero.

Hovořme o této situaci ve sboru i v našich rodinách s většími dětmi a společně prosíme za moudrost Boží pro ty, kteří řeší světovou politiku. Nezapomeňme však při tom vyjádřit i vděčnost, že můžeme věřit, že konečné slovo k existenci lidstva i celé naší planety má v kompetenci Bůh a ne lidská zlovůle.

Jana Slámová

BYLO

Blažkov Brno I

Již tradičního letního pobytu sboru Brno I na Blažkově jsme se letos účastnili poprvé - na rozdíl od ostatních účastníků jsme proto moc nevěděli, co od tohoto dobrodružství očekávat. Doufali jsme ovšem nejen v pohodový týden strávený mimo shon města, ale především v hlubší seznámení se se sborem, jehož jsme nějakou dobu členy.

Na Blažkov se sjelo více než 70 lidí. Velmi zajímavé bylo téměř rovnoměrné rozdělení mezi dospělé, děti a mládežníky. V sobotu odpoledne se začali ze všech stran sjíždět účastníci pobytu. Nikým neorganizovaný čas nabídl příležitost k seznamování i setkávání starých známých a zjišťování, co je za poslední rok nového. V podobně poklidném tempu proběhl i zbytek pobytu, který oficiálně začal bohoslužbami na Blažkově. Nabídl spoustu času k setkávání a vážným i nevážným rozhovorům, výletům, hrám i příjemnému polehávání u vody nebo ve stínu lesa, který spolehlivě chránil před parným počasím.

Hlavním bodem každého dne byly dopolední biblické programy. My dospělí jsme se zde mohli každý den nechávat bratrem farárem vést do hloubky vybraných žalmů, rozumět jejich historickým i kulturním souvislostem a především objevovat nečekané výpovědi, povzbuzení i napomenutí této starodávné poezie pro naši všední realitu 21. století. Mládež mezitím přemýšlela společně s Markem Balášem nad svým vztahem k ostatním lidem, společnosti, Bohu, a děti provázela Katka Rybáriková příběhy biblických „outsiderů“, kteří nebyli úplně „oukej“, ale Pán Bůh si je přesto použil pro své dílo lásky a spásy

na zemi. Zvláštním a - zejména pro nás, nepřipravené - neobyčejně silným zážitkem potom byly čtvrtetní bohoslužby a večere Páně v hloubi lesa.

Pobyt na Blažkově byl rekreací pro všechny generace - program byl sice částečně přizpůsoben jednotlivým věkovým skupinám, zároveň ale nabízel dost příležitostí, při kterých se jednotlivé generace velmi přirozeně propojovaly. Setkávali jsme se při společné práci (asi nejviditelnějším svědkem naší přítomnosti jsou dvě krásné nové lavičky na náměstíčku), při sportování, při lenošení s dětmi na dekách nebo koupání, v rukodělných dílnách a především také při večerních programech - dva večery byly dokonce přímo věnovány přátelskému „mezigeneračnímu“ rozhovoru, při dalším nás potom mládež uváděla do zákoutí současné hudební scény. Tato nenásilná a vlastně ani moc neorganizovaná sounáležitost napříč všemi věkovými skupinami, ve které si například mladí lidé zcela ochotně a samozřejmě „půjčují“ cizí malé děti ke hře (jak rádi jsme toho využívali!), jsou ochotni vyslechnout zkušenosti lidí o generaci i více starších, a ti na oplátku zase se zájmem a porozuměním poslouchají, jak (někdy dosti odlišně) na aktuální problémy pohlíží dnešní teenageři, byla snad tím nejcennějším, co jsme si z Blažkova odvezli.

Děkujeme všem, kteří nás na Blažkově mile přijali mezi sebe a připravili velmi příjemně a pohodově strávený týden. Děkujeme také Pánu Bohu za společenství bratří a sester, které z nás - tak nesourodé skupiny - na ten týden vytvořil!

Petra, Lukáš a Toník Maláčovi

Program pro děti: I když nejsem OK, sloužím Bohu, koukej!

Katka Rybáriková připravila pro předškoláky a mladší školáky dopolední program podle hesla „I když nejsem OK, sloužím Bohu, koukej. Na každý den jiné téma.

Nejdříve nás seznámila s příběhem. Katka byla vypravěč a děti se zapojovaly jako herci. Pomocí jednoduchých "převleků" nás vtáhla do děje. Malomocný Náman měl na těle bílé fleky z jogurtu, slepý u Siloe na očích kolečka okurků, mrtvý Lazar byl omotán papírem z ruliček toaletáku. Kulisy jako Bethesda - rybník byla miska s vodou.

Po seznámení s příběhem jsme hráli na toto téma hru. Levák (Ehúd) musel co nejšikovněji zvládat vše jen levačkou, infekce malomocenství šířili dva „postižení“ jogurtem u řeky. Po nákaze jsme se museli sedmkrát celý ponořit do řeky. Mladším dětem se tam zpočátku moc nechťelo, po ovlažení to ale byla prima zábava. Chromí se plazili pro sladkou odměnu.

Všichni se dle svých schopností do programů zapojovali a už se těšili na další „Blažkov“. Co nám přinese, čím nás obohatí.

Za všechny příběhy vybírám jeden: Levoruký Ehúd Sd 3,12-30 Ehúd byl levák. A přesto všem ukázal, že může i tak být co platný Bohu i národu. V té době nad Izraelem vládl cizí, zlý král Eglón. Vybíral vysoké daně a kdo nedal, toho zabil. Lidé byli nešťastní, už neměli z čeho dávat a báli se, že to špatně dopadne. Ehúd dostal nápad: udělal si krátkou dýku, kterou nebylo pod pláštěm

vidět, a šel s družinou odevzdat peníze. Věděl, že musí krále Eglóna zabít, jinak začne zabíjet on. Lstí Ehúd odlákal stráže před pokoj a osamoceného krále zabil.

Pak zavřel na zástrčku a utekl záchodem pryč. Stráže čekaly venku, až se dveře otevrou, a než jim došlo, že se něco děje, měl Ehúd náskok a mohl nachystat všechny Izraelce k boji. Neměl dobrou pravou ruku, musel prolézt záchodem, ale vedl lidi do boje a vyhrál.

Bůh může použít pro svoje záměry koho chce, a s tím, jaký jsi, má určité nějaký úmysl. Nech se Bohem použít takový, jaký jsi.

Radek Kadlíček

Mládež - Tento rok se nám mládežníkům na Blažkově věnoval Marek Baláš, alias Čiča, který si pro nás připravil program na téma „Já a...“. Podle skupinek, do kterých jsme se rozdělili, jsme dostali téma na jeden den, které jsme pak na začátku našeho programu ostatním představili krátkým čtením a modlitbou. Začali jsme tématem „Já a já“, kdy jsme poznávali sami sebe, a pokračovali jsme tématy „Já a ty“, kdy jsme se poznávali mezi sebou, a „Já a oni“ - o vztazích v našem okolí, jaký na něj máme vliv a jaký vliv má na nás. Týden na Blažkově jsme uzavřeli tématem „Já a Bůh“, při kterém jsme se věnovali našemu vztahu k Bohu.

Součástí každého programu byla diskuze k danému tématu a někdy i aktivita, jako např. tvoření zákoníku pro postapokalyptický svět, při jehož dodržování by dobře fungovala společnost.

Myslím si, že si tento pobyt celá mládež moc užila a chtěla bych tímto poděkovat Markovi za velice zajímavý týden!

Evča Malachová

Židenický Blažkov

aneb střípky z kuchyňského okénka

K blažkovskému táboru se blíží první auto a veze vozík se zásobami. Přijíždíme prožít další společný pobyt rodin z židenického sboru: pro nás konkrétně to znamená asi 60 strážníků velkých i malých, z toho několik bezlepkových, bezpapríkových či bezmléčných.

Nálet much! Obsadily kuchyň a nevadí jim ani žhnoucí kamna. Pomůže nám mucholapka a pár plácaček.

Zdárně jsme vydali večeri a kuchyňský kolotoč se zpomaluje. Z jídelny se ozývá zvuk kytary. Honem na večerní pobožnost! Tentokrát si povídáme o biblických ženách.

Vyrážíme se povyrazit do Strážku. Místní hospůdka a samoobsluha nám připomenou minulé roky specifickou obsluhou. Pochutnáváme si na zmrzlině a vyhlášených utopencích.

Večer po ztichnutí dětských hlásků se scházíme v jídelně k rokování do pozdních nočních hodin. Kuchaři si ovšem musí hlídat čas: ráno přece nesmíme osolit kakao nebo osladit pomazánku.

Zvenku se ozývá mocné troubení. Dozvídáme se, že nás nepřepadl jelen v říji, jde jen o část celotáborové hry. Její účastníci se snaží zastřelit jelena šípy.

Marmelády k snídani povážlivě ubývají, a tak vyrážíme na lov malin a ostružin. Při pečení buchet se kuchyně postupně plní nečekanými návštěvníky. Tolik pomocníků jsme ještě neměli...

Poslední večer si dopřáváme opékání buřtů v krbu a pak diskutujeme ještě dlouho dlouho dlouho. Druhý den nás čeká už jen generální úklid, oběd a sbohem. Všichni zdá se ve zdraví přežili, pobyt si užili, a tak se budeme těšit zase příští rok!

Marie Fikejsová

Husovice na táboře v Lovětíně

Na táboře v Lovětíně nás první den po příchodu zastihla tak velká bouřka, že nebylo ani slyšet. Tak jsme museli na sebe křičet. Šli jsme do jídelny a tam jsme zpívali tak hlasitě, abychom bouřku přezpívali, a mezitím bouřka ustávala a tím se náš hlas zvyšoval. Pak bouřka ustala úplně a přestali jsme zpívat. Potom jsme zašli do lesa pro kůru a z kůry jsme řezali lodičky a řízl jsem se do prstu, ale ta loď zato byla moc hezká. Celý den jsem byl moc hrdý, protože i můj brácha mně moc chválil. Ta hrdost povzbudila ostatní a skoro každý se pustil do vyřezávání lodí a každý byl hrdý na svoje dílo.

Druhý a třetí den jsme vyřezávali, kopali si s míčem a vyváděli a vyvádění nám zkazilo umývání a pomáhání v kuchyni.

A ty ostatní dny jsme dělali v podstatě to stejné, ale abych nezapomněl - jak se u stahování a vytahování vlajky zpívaly písničky, to bylo také dobré.

Celý tábor se mi moc líbil!!!!

David Procházka, 10 let

Katolická charismatická konference

On je hostem u hříšného člověka

„Přišel ten čas, kdy odkládám masku svou. Přicházím za Tebou, dopřej mi zakusit lásku Tvou. Pýchu neskrývám, ani strach a beznaděj. Na Tvůj kříž se dívám, smíření mi dej. Jak jsi kdysi řek celníkovi: „Pojd’ ze stromu dolů, jdu do tvého domu.“ Řekni dnes mě hříšníkovi: „Odpouštím Ti, netrap se, už budeme spolu.“ Zakusit chci odpuštění, do Tvé milosti navrácení. Proti zlobě staň se mou zbraní. Jednou pro vždy zlo zdolat, věčné časy k Tobě volat. Bud’ mou silou bez ustání.“

Tato píseň, která doplňovala motto letošní Katolické charismatické konference, mě a určitě nejenom mě provázela každým dnem konference na výstavišti BVV v Brně. Letošní konference se zúčastnilo více než 7000 lidí. Jenom pro zajímavost: druhý den konference (ve čtvrtek) se zúčastnilo více než 600 dětí paralelní dětské konference!

Charismatická konference je pro mě místem, kde mohu čerpat pro svoji cestu víry a kde se mohu setkat s křesťany, kteří žijí živou vírou s Pánem. Na své si přijdou všechny věkové kategorie, včetně těch nejmenších kojenců.

Motto konference „On je hostem u hříšného člověka“ bylo vybráno z příběhu, který zapsal evangelista Lukáš o Ježíšově cestě do Jericha a jeho setkání se Zacheem. Hlavním hostem - řečníkem byl Charles Whitehead z Anglie. Charles je úžasný vypravěč a dokáže nad tématem rozjít v souvislostech dnešního života. Co mě zaujalo, je to, že Zacheus jako jméno se dá vyložit jako „čistý“. V tehdejších souvislostech asi lidé vnímali ještě víc onen kontrast kolaboranta s Římany s jeho jménem „Čistý“. A jak P. Vojtěch Kodet ve své přednášce poznamenal, mohli si o něm tehdejší lidé říci: „Aha, pan Čistý jde. Pan Čistý posluhuje okupantům. Pan Čistý okrádá svůj národ! No jo, pan Čistý, ten aby si nenakradl...“. My z dnešního pohledu ovšem můžeme vidět pana Čistého i z jiného úhlu. Pan Čistý je čistý, neboť jej zachránil ze špíny hříchu Ježíš. „Dnes přišlo spasení do tvého domu!“. Karel Řežábek jako další přednášející mluvil o „Boží zbroji“ (Efezským 6, 13-17), kterou si máme každý obléct, v souvislosti s tím, co je zaznamenáno v příběhu o Zacheovi: „Kdo to viděli, reptali“. Přirovnával reptání ke korozi. Ke korozi víry, té korozi, která může narušit naši Boží zbroj. Cestu, jak korozi předcházet, také nastínil. A to cestu vděčnosti. Vděčný člověk nereptá. Představoval jsem si, jak stojím v davu v Jerichu a vidím, jak člověk, na kterého jsem čekal a vyhlížel možná celý svůj život, míjí dav, který jej očekává, a oslovuje nejznámějšího hříšníka - šéfa celníků, člověka, který žije z neoprávněně vybraných již tak vysokých daní, které musím odvádět. A co že ho oslovuje, on na něj rovnou volá: „Pane Čistý, pojd’ rychle dolů, dnes budu ve Tvém domě!“ Toužil jsem, vyhlížel jsem, představoval jsem si a najednou toto. Mám být vděčný i za pana Čistého. A jsem?

Mimo hlavní myšlenkový proud byly zařazeny i další bloky programu. Já osobně jsem si vybral přednášku P. Aleše Opatrného na téma „Jak moc lze předat víru v rodině?“. Z ní jsem si odnesl důležitou myšlenku o společenství, kde prožívám svoji víru a kam vodím i své děti. Děti se mají cítit v prostředí církve milovány a přijímány! Má to být prostor, kde cítí důvěru a pochopení.

Kde jsou samy sebou, kde nemusí něco předstírat, kde jsou doma. Jen tak budou rády přicházet do společenství církve. To je výzva nejenom pro mě. Přijímat děti, mít je rád a pečovat o ně. A samozřejmě ne jenom o mé vlastní, o všechny v církvi.

Dalším alternativním programem byla přednáška „Jak může obyčejný člověk evangelizovat“ od Charlese Whiteheada, nebo Divadlo Labyrint - téatr Víti Marčíka, či příjemné posezení u vína.

Celou konferencí nás provázela hudba. Kapela Chapela letos vedla i koncert chval, na kterém bylo pořízeno jejich již šesté CD s krásnými chválicími písněmi. Písně, které se zpívají během celé konference, mě často provázely celým dalším rokem až do další konference. Letos to bude zejména text vyznání víry: *„Hospodin je mé světlo a má spása, koho bych se bál. Hospodin je záštita mého života, před kým bych se třásl, před kým bych se třásl.“*

Dále pak píseň chval, radosti a uctívání: *„Ať tu sláva Pánova mezi námi září. Chvála Králi našemu od nás ať zazní, ať zní v nás. Ó, ať zní v nás. Ať ta radost Králova, mezi námi hoří, hoří dál. Ó, hoří dál.“*

A v neposlední řadě i prosba: *„Přijď Tvůj oheň, přijď a zapal nás, přijď Tvůj oheň, přijď a zapal nás, přijď Tvůj oheň, ať vzplane, Tvůj oheň, ať vzplane Tvůj oheň. Ať milujeme Tebe nade vše. Ať ztratíme, Pane, všechno pro Tebe. Ať neseme svůj kříž a následujeme Tě. Přijď Tvůj oheň, přijď a zapal nás, přijď Tvůj oheň, přijď a zapal nás, přijď Tvůj oheň, ať vzplane, Tvůj oheň, ať vzplane Tvůj oheň.“*

Většina písní, které znám z katolických charismatických konferencí, má pro mě jednu důležitou vlastnost. Jsou psány tak, že je mohu zpívat nejenom ústy, ale i srdcem. Jsou to písně, které mě a nejenom mě oslovují.

Radost z Boží přítomnosti, pokora před Boží mocí a důvěra v milujícího Boha, to lze vidět na účastnících konference. To je věc, která mě posiluje do dalších dnů.

Večerní sobotní program je tradičně věnován modlitbě za účastníky konference. Zázitek z modlitby téměř 5 000 lidí je pro mě vždy silný. Letos jsme se modlili za lidi, kteří byli různým způsobem zraněni uvnitř církve, za osamělé, za hledající, za oběti sexuálního násilí, za oběti autonehod i jejich viníky. Jako zvláště intenzivní jsem pak vnímal přímlyvy za obnovu církve. Přimlouvali jsme se jedni za druhé a děkovali zvláště za dobrovolníky z řad mládeže, kteří zajišťovali chod celé konference. Prosili jsme za dary Ducha Svatého a za požehnání.

V neděli (poslední den) jsme se zúčastnili nedělní mše, kterou vedl kardinál Vlk. Při jejím začátku pozdravil nejprve děti, pak teprve ostatní. Měl k tomu důvod. Chtěl upozornit na to, že děti jsou naši pokračovatelé na cestě víry. A pokud se nám bude zdát, že někdy běhají, skáčou, mluví, tleskají a jinak hlučí uprostřed bohoslužby, máme mít na zřeteli, že tím vlastně nevědomky naplňují jednu z myšlenek II. vatikánského koncilu tím, že se aktivně zapojují do bohoslužby. Protože bohoslužba se má ze strany věřících prožívat aktivně! Mě, jako rodiči dětí, to bylo velmi milé, když slyším z úst biskupa, že moje hlučné, zpívající, tleskající a někdy také nepozorné, nechápající, znuděné a netrpělivé

děti jsou přijímány jako nenahraditelná součást božího lidu oslavujícího Boha během bohoslužeb.

Každý den konference mě oslovil myšlenkou. Mám tedy o čem přemýšlet. Letošní konference pro mě byla zvláštní, trochu jiná, a to zejména proto, že jsem polovinu konference navštěvoval sám pouze s nejstarší dcerou Magdou, ostatní byly na táboře pro předškolní a raně školní děti, které pořádá KS Brno.

Kdo by nechtěl zůstat pouze u čtení o úžasné možnosti, jak načerpat sílu, a chtěl by zažít úžasnou atmosféru konference, si může již nyní do svého kalendáře zapsat termín příští konference, která se uskuteční již po osmé na výstavišti BVV v Brně, a to v termínu 9. - 13. 7. 2014.

Milan Cahlík

Habáni v Hustopečích

Novokřtenci, kterým se na jižní Moravě říkávalo Habáni, se v srpnu tohoto roku sjeli na své celosvětové setkání do Hustopečí u Brna. Přesněji řečeno, ze svých komunit v Austrálii, Americe, Francii a Londýně přijeli tzv. Hutterité, tedy současní příslušníci nejradikálnějšího směru reformace, jejichž předkové sídlili v komunitách a tzv. bratrských dvorech v 16. století na mnoha místech jižní Moravy. Jejich centrem tenkrát byly Hustopeče, kam přišli ze Slavkova, a postupně se usadili i v okolních vesnicích a i dále na jihozápadním Slovensku. Jejich vůdce Jakub Hutter přišel do Hustopečí v roce 1533. U příležitosti 480. výročí jeho příchodu do Hustopečí si přijeli potomci a následovníci tohoto protestantského směru prohlédnout místa svých předků.

Vše začalo ve čtvrtek 22. 8. přednáškou o historii Hutteritů v domě U Synků. Pěkný byl výrok hutterského kazatele Peetra Hoovera: Jsme v muzeu, ale nejsme muzeum. Otvírání dávných studní byl název večerního setkání v místním kinosálu. Stejně jako biblický Jákob musel odkryt zasypané studny svého otce Izáka, a to i pramen vztahu s Bohem, tak i hutterští bratři chtěli oprášit a připomenout duchovní myšlenky, na nichž bylo jejich společenství J. Hutterem budováno. Jejich společné vlastnictví peněz a odmítání násilí a zbraní je totiž nemožné bez absolutního vydání se Bohu a spoléhání na jeho vedení a jednání v lidském životě.

V pátek byli slavnostně přijati na radnici starostou města Hustopeče a odpoledne zazněl koncert jejich písní na nádvoří domu U Synků. Každá píseň měla svou historii, většinou to byla vyznání lidí, kteří za svou víru položili život. Večer pak opět v kinosále byl představen současný život v jejich komunitách. Jsou to většinou moderně zařízené farmy, velké domy pro více rodin, společná kuchyně a jídelna. Všechno, od nábytku po celé domy a potraviny k obživě si vyrábí sami. Už na našem území kdysi patřili k vyhlášeným řemeslníkům.

V sobotu byl dělený program, zvlášť pro muže, zvlášť pro ženy a zvlášť pro mládež, všechny přednášky a rozhovory byly překládány. V evangelickém kostele bylo setkání žen. Dověděly jsme se o společné výchově dětí, o společné práci na poli, v kuchyni, o tom, že jsou posedlí pořádkem a že ženy místo před zrcadlem se krásí skloněny nad Biblí, protože důležitější je krása čistého srdce.

A přesně ta vyzařovala i z jejich tváří. Milí, klidní a usměvaví lidé. Hluboce si vážící toho, jaké hodnoty hájili jejich předkové, a vděční za všechno, co

přijímají z Božích i lidských rukou. Právě proto, že jsou si schopni mnoho za cenu tvrdé práce zajistit sami, vědí, že není ničí povinnost cokoli po ně udělat. To alespoň v mých očích velice kontrastovalo s nevděkem a neustálou nespokojeností české společnosti. Celé setkání bylo zakončeno v neděli ráno habánskou bohoslužbou v našem evangelickém kostele. Mnohé z jejich písní najdete i v evangelickém zpěvníku.

Byli to lidé jako ze starého světa, ženy jako vystřižené z učebnic dějepisu, ale srdce měli z nového světa, z toho, který je pro nás připraven v Božím království.

Katka Rybáriková

Výročí 400 let vydání Bible kralické

Ve dnech 13. - 15. září 2013 se do Kralic nad Oslavou sjely tisíce lidí z Moravy, Čech, Slovenska, Polska i Německa, aby se zúčastnili oslav Bible kralické u příležitosti 400 let od druhého vydání tzv. Jednodílky, tj. celé Bible v jednom svazku. Bylo to vyvrcholení mnohaletého úsilí bratří pořídit kvalitní překlad Bible z původních jazyků do češtiny (iniciátorem byl Jan Blahoslav) a vytisknout ji pro potřeby Jednoty bratrské. Bible vyšla v tiskárně na tvrzi v Kralicích v letech 1579-1593 v šesti dílech. Bohatě zdobený text byl doplněn rozsáhlými komentáři, výklady a odkazy. Celá Bible už bez komentářů vyšla v jednom svazku poprvé v roce 1596 a znovu v roce 1613 ve větším a čitelnějším formátu, aby byla přístupná pro širší okruh čtenářů.

Oslavy začaly v pátek v podvečer propůjčením jména Jana Blahoslava Základní a mateřské škole v Kralicích nad Oslavou a vernisáží několika výstav ve škole i sokolovně. Program pokračoval koncertem a autorským čtením v kostele sv. Martina a končil v sokolovně besedou a promítáním filmu *Hrabě Zinzendorf - síla přesvědčení*.

Hlavní oslavy proběhly v sobotu na několika místech. Slavnostní zahájení se konalo na fotbalovém hřišti za sokolovnou. Za doprovodu evangelického pozounového sboru *Consonare* na hlavním podiu vystoupil starosta Kralic ing. Emil Dračka a synodní senior Mgr. Joel Ruml. Bylo po ranním dešti, na židlích i lavičkách stály kapky vody. Počasí se však postupně zlepšovalo, odpoledne svítilo sluníčko. Na hlavním pódiu probíhal bohatý program až do pozdního večera: koncerty několika hudebních skupin, zdravotní zástupců církvi a slovo teologa Pavla Keřkovského. V odpoledním galaprogramu *Kralický klenot* vystoupila řada známých umělců. Ve večerním komponovaném pořadu Konzervatoře EA v Olomouci zazněla hudba Petra Ebena a bratrské chorály. Program na hřišti zakončil film *Pod ochranou Žerotínů*.

V kostele sv. Martina se konaly koncerty celý den. Souběžně probíhaly dva bohatě navštívené bloky přednášek předních odborníků v základní škole i v sokolovně. Byly zaměřeny nejen na dobu, překlad, tisk, jazyk a význam Bible kralické z různých hledisek, ale i na současné otázky: obrazy v kostele, architektura protestantských kostelů. Souběžně se konala výtvarná soutěž pro děti a speciální programy pro děti: od výtvarných aktivit po pěší výlet.

V neděli ranní chvály a ekumenické bohoslužby s aktivní účastí deseti křesťanských církví zakončily oslavy.

V Kralicích jsem byl celou sobotu. Bohužel jsem se nemohl zúčastnit všech programů, které mne zajímaly, protože probíhaly současně. Naštěstí si část mohu přečíst ve sborníku, který vydalo Moravské zemské muzeum v redakci Jiřího Mitáčka. Všem autorům oslav, účinkujícím i mnoha pořadatelům a sponzorům patří dík za velmi zdařilou akci, která pomůže vnést křesťanské hodnoty do povědomí veřejnosti.

Jan Franců

Neblokujeme dopravu - jsme doprava!

Možná se vám taky zdá, že v brněnských ulicích je aut víc, než je zdravo. A že přes všechny negativní průvodní jevy automobilismu (výfukové plyny, nehody, hluk, zabírání veřejného prostoru) má pořád tento druh dopravy zelenou. Možná jste někdy dostali chuť vyjet si na kole do práce, do školy nebo do kostela. Ale máte strach, že vás srazí auto, nebo se vám to dokonce už stalo.

Letošní brněnská cyklojízda na podporu cyklistické dopravy měla originální název „Nakoleon a 1000 jeho věrných“. Už jsem se zúčastnila několika brněnských cyklojízď, ale počet účastníků nikdy nepřekročil 300. Originální nápad s Nakolenem, udělal své.

Cílem nebylo škodolibě blokovat auta a komplikovat už tak dost náročnou dopravní situaci.

Cílem bylo upozornit, že těch, kteří se chtějí po Brně dopravovat na kole – tedy zdravě, ekologicky, rychle a levně – pořád přibývá. Cílem bylo lákat řidiče

osobních aut, aby přisedlali na kola. A podpořit úředníky a politiky, kteří pracují pro lepší cykloinfrastrukturu v Brně.

Atmosféra byla naprosto pokojná a plná úsměvů. Ujeli jsme ze Silůvek a zpět víc než 50km. Vraceli jsme se nocí za úplňku, takže romantika, sportovní výkon a svátek sounáležitosti s těmi, co se snaží něco dobrého prosadit.
www.nakoleon.cz

Martina Kadlecová

BIBLICKÉ ZAMYŠLENÍ

Jděte do celého světa

„Ježíš přistoupil a řekl jim: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“

Mt 28,18-2 a paralely Mk 16,15; Lk 24,46-48; J 20,21-23

Každý z nás ve svém životě v něco, nebo v někoho věří. Bylo to tak vždy. Teď vyvstává otázka, zda je to víra pravá. Já pevně doufám, že všichni, jak jsme zde, máme jednu společnou víru - v Pána Ježíše Krista a Boha Otce všemohoucího. Ale není a nebylo to všude a u každého stejné. Lidé bojovali s pokušením, stavěli si modly a podléhali působení zla. Jak v minulosti, tak i dnes si někdy vybíráme tu jednodušší cestu k pravdě. Ale je to skutečně ta pravá cesta?

Před chvílí jsme si vyslechli úryvky čtyř evangelií. V Matoušově a Markově evangeliu Pán Ježíš své učedníky přímo posílá: „Jděte ke všem národům...“, „Jděte do celého světa....“. U evangelistů Lukáše a Jana je pojat úkol prostřednictvím Pána Boha a jeho pověření: „Tak je psáno...“, „Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás...“. Avšak v obou verzích je míněno předávání učení Krista dál do světa. Nenechává si jej v blízkosti přítomných učedníků a jejich rodin. Ani v kruhu Izraelců. Posílá to dál. Dál do světa, mezi nekřesťany. Vždyť jeho život byl obětován za hříchy všech lidí.

Ono se to řekne, předat dál, přesvědčit, a zvláště někoho, kdo s ním nebyl. Neviděl a nezažil jeho lásku, víru a milost. A právě v tom je ten zázrak Ježíšova učení. Uvěřit, i když jsme se s ním nesetkali, v tom spočívá víra v Boha a Ježíše Krista. Ale nenechal své učedníky jen tak napospas. Byl pořád s nimi prostřednictvím Ducha Svatého. Nakonec myslím, že se všem, kteří se vydali předat jeho poselství navzdory obtížím, pronásledování a věznění, povedlo splnit jejich poslání.

Pevně doufám, že Duch Svatý působí i na dnešní generaci a je na nás, abychom ho našli, a jak říkají moje děti - aktivovali. Abychom si uvědomili, komu vděčíme za svůj život. Měli bychom pamatovat na společenství církve, které je základem Boží přítomnosti.

MODLITBA

Pane Ježíši, dal jsi nám svůj život, pomohl jsi svým učedníkům předat tvoje učení dál do celého světa.

Díky tomu se vytvořila společenství, která se setkávají ve tvém jménu, ve jménu Boha Otce a Ducha svatého. Za to jsme ti velice vděční a prosíme tě o pomoc při udržení církve jako společenství. Při udržení víry v tebe a tvého Otce, ale hlavně tě prosíme o sílu, předávat víru dál, ne jenom v rodině, ale i v širokém okolí lidem, kteří k tobě cestu ještě nenašli. Otevři jim oči a hlavně srdce, aby si uvědomili, co jim chybí.

Taky tě prosíme za sebe a dnešní setkání. Ať si z něho odneseme co nejvíce a dokážeme to využít k prospěchu svému, ale hlavně ostatních. Amen

Pobožnost na vzdělávání laiků připravila Henrieta Hlubinková, sbor Boskovice.

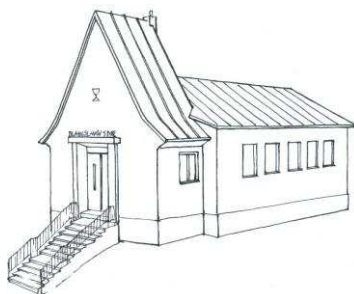
EVANGELICKÉ KOSTELY

Moravský Krumlov

Město leží na jižní Moravě v Jevišovské pahorkatině asi 10 km od Ivančic. Před válkou to bylo české město s německou menšinou, ale v letech 1938-1945 se ocitlo v německém záboru. Po válce, jako i jinde, bylo německé obyvatelstvo odsunuto a město bylo dosídleno přistěhovalci z celé Moravy, z jiných částí tehdejšího Československa i odjinud.

Založení kazatelské stanice ČCE v Moravském Krumlově spadá do roku 1936, i když většina evangelíků žila v nedalekých Rakšicích, ale ty jsou dnes součástí Moravského Krumlova.

Když se ve druhé polovině šedesátých let uvolňovala politická situace, postavili si Moravskokrumlovští na Palackého ulici moderní modlitebnu s názvem Blahoslavův dům. Je to podélná stavba o rozměrech přibližně 10 x 7 metrů kromě vstupního prostoru. Nad bohoslužebným sálem je nízká sedlová střecha a zádveří u vstupního štítu má vysokou sedlovou střechu. Toto uspořádání překvapuje a dělá správný dojem, že jde o jednoduchou církevní stavbu; vyrostla v roce 1967 obětavostí celého miroslavského sboru, jehož je popisovaná kazatelská stanice součástí. Tato drobná stavba je z klasického stavebního materiálu a stále působí jako moderní kostelík. Slavnostně byla otevřena 17. 9. 1967 za velmi pracovitého faráře Vladimíra Kaluse. V roce 1972 farář Kalus ztratil státní souhlas a pracoval 13 roků jako řidič u Plynoprojektu. Sboru se mohla ujmout jeho manželka Jana, které Vladimír vydatně pomáhal. Dalšími kazateli v Miroslavi, a tedy i v Moravském Krumlově, byli Pavel Skála, administrátor Jaroslav Vítek a teď Ondřej Titěra. Nyní se zde konají bohoslužby každou neděli v 10 hodin.

Jiří Novák

Přidavky k Danielovi

Biblická kniha Daniel patří k nejmladším starozákonním knihám, známe ji lépe z palestinského kánonu o dvanácti kapitolách, psaných původně hebrejsky a aramejsky. Septuaginta obsahuje dvě verze, z mladší verze Theodotionovy vychází Ekumenický překlad apokryfů.

Řecký text z alexandrijského kánonu je v obou verzích rozšířen o tři přidavky. Má to být na konci babylonského zajetí a po vítězství Kýra nad Babylonií (538 př. Kr.). Daniel má už v Perské říši význačné místo, jídá u stolu vítězného krále Kýra, který propustil židy ze zajetí.

Pořadí přidavků se liší. Před začátek spisu je zařazeno vyprávění O ctnostné Zuzaně, (ve Vulgátě jako 13. kapitola). Do třetí kapitoly od 24. verše je umístěna Azarjásova modlitba a Píseň Danielových druhů Šadraka, Měšaka a Abed-nega v ohnivé peci (Da 3, 51-90). Za koncem knihy a ve 14. kap. Daniela je ještě zařazena příhoda O Bélovi, babylonském bohu a Drakovi, jak je oba Daniel pokořil a porazil.

Přidavky k Danielovi patří jistě k mladým textům, stejně jako samotná kniha Daniel napsaná až na začátku 2. stol. př. Kr. Zvláštností je, že LXX zařazuje celého Daniela mezi proroky (knihy historické, naučné a proroci), zatímco hebrejský kánon mezi spisy (Tóra, proroci a spisy).

Nelze pochybovat o tom, že Přidavky jsou literárně legendy až pohádky se šťastným koncem. Při nejmenším přidavek O Zuzaně a další přidavek O Bélovi a drakovi byla původně samostatná vyprávění, která čerpala z Danielovy moudrosti a byla mezi židy ve velké oblibě.

Všimněme si blíže každého ze tří přidavků, ale v pořadí, jak je uvádí ČEP: (3. kapitola) Tři muži v rozpálené peci. Jeden ze tří druhů, Abed-nego, hebrejsky Azarjáš, se modlí mezi plameny, chválí a velebí Boha, vyznává hříchy celé pospolitosti. Říká, že proto je Bůh vydal do rukou nepřátel, prosí jej, aby se jich nezřekl úplně. *„Nevzdaluj své milosrdenství od nás“* (Př.Da 3,35). Mezi ty, kteří byli v rozpálené peci, *„sestoupil anděl... a způsobil, že uvnitř pece jako by vanul vánek a oheň se jich nedotkl...“* (Př.Da 3,49.50)

Mně jako už staršímu člověku připomíná tato legenda rok 1969, kdy na protest proti rezignaci národa se upálil na Václavském náměstí student Jan Palach a činitel KSČ Vilém Nový (otec statečné Kamily Moučkové) prohlásil a publikoval, že šlo o studený plamen.

Následovala Píseň tří mužů v ohnivé peci: *„Dobrořečte Hospodinu (se stále opakuje) nebesa ...andělé, všechny mocnosti, slunce a měsíc, nebeské hvězdy, ohni a žáre, moře a řeky, všechna zvířata divoká i krotká, synové lidští, duchové a duše spravedlivých... Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je věčné“* (Výběr z Př.Da 3,51- 90 a závěr dle Ž 134,1).

13. kapitola popisuje příběh Zuzany, krásné a bohabojné ženy, dcery Chilkijáše a manželky bohatého Jójakima. Zalíbila se dvěma soudcům (starším), když se šla koupat do zahrady, oni s ní chtěli obcovat, ale Zuzana jim neprojevila náklonnost. Soudci osnovali pomstu a obvinili Zuzanu z cizoložství s nějakým vymyšleným mladíkem. Měla být popravena, ale Daniel ji vysvobodil,

když oba soudce usvědčil ze lži. Neminula je poprava a Danielova vážnost stále stoupala.

14. kapitola má zase jiný příběh s nadpisem v ČEP Běl a drak. Děj se měl odehrát opět za krále Kýra, který byl Danielovi nakloněn. Daniel odmítal klanět se mrtvé modle Béla, král mu říkal: „*Vždyť vidíš, co toho sní a vypije!*“ (volně Př.Da 14,6) Kněží kladli na oltář pokrm a víno smíšené s vodou. (U většiny křesťanských církví se stále mísí při večeři Páně víno s vodou.) Daniel prokázal, že Bélovi kněží podvádějí, chodili do svatyně tajnými dveřmi, brali oběti a s celými rodinami je konzumovali. Král je dal jako lháře popravit.

Na tento děj navazuje od 23. v. ještě krátký příběh o drakovi. Král řekl Danielovi: drak je živý, „*Pokloň se mu!... Já se budu klanět jen Hospodinu*“ (Př.Da 14,24.25). Uvařil smůlu s tukem a s chlupy, a když to drak sežral, pukl. Babyloňané se začali proti Danielovi bouřit a vhodili jej do jámy se lvy. Hospodin jej zachránil za přispění proroka Abakuka a anděla, který jej k jámě přinesl za kšticí. Král se pak šestý den podivil, že Daniel je živ, a zvolal, že není jiného Boha než Hospodina. Příběh sloužil k ponaučení proti modlářství.

Jiří Novák

MUŽI REFORMACE

Jakub Hutter

Hlavní postava radikálního protestantského hnutí Novokřtěnců Jakub Hutter se narodil okolo roku 1500 na samotě ve vesnici Moos v Pusterské dolině v jižním Tyrolsku. Byl poslán do Prahy, aby se zde vyučil kloboučnickému řemeslu. Odtud i jeho jméno Hutter - kloboučník. Není známo, kdo Huttera pokřtil, ani nevíme, kdo jej pověřil „službou evangelia“, ale již v červnu 1529 je v Innsbrucku označován jako „principál“ jižních novokřtěnců. Během roku 1529 se Hutter vydal na cestu do Slavkova, aby zde zjistil, jak vypadají novokřtěnecké komunity, které zde byly založeny. Církev v Tyrolsku se totiž dozvěděla, že „Bůh shromáždil lid ve svém jménu, aby žili jako jedno srdce, mysl, duše“. Hutter byl tímto velmi dojat a po svém návratu do Tyrol začal organizovat exodus bratří na Moravu. Jednak v tom viděl příležitost vymanit se z dosahu stoupenců krále Ferdinanda, jednak příležitost vybudovat nové komunity. Tak se v pondělí 11. srpna 1533 objevil v Hustopečích, kde zjistil, že je komunita v žalostném stavu, a okamžitě se snažil řešit vzniklé problémy. Byl odvolán představený komunity a Hutter zaujal jeho místo. Tento zárok pomohl komunitě nejen přežít, ale dál růst a vytvářet další „dceřiné“ komunity. Rok 1534 byl pro Huttera velmi těžký, hlavně kvůli

odpadlíkům, kteří nechtěli přesunout svou komunitu do Šakvic. Král Ferdinand se rozhodl vymýtit novokřtěnce z celé Evropy. Proto se zúčastnil v roce 1535 Moravského sněmu a žádal, aby šlechta vyhnala tyto kacíře ze svých panství. Aby nebyl pro své následovníky přítěží, rozhodl se Hutter vrátit do Tyrol. Ještě před cestou se 16. května 1535 oženil. V červenci téhož roku byl zpět v jižním Tyrolsku. Koncem listopadu byl se svou těhotnou ženou zatčen. Hutter byl odvezen do Innsbrucku, kde byl po mnohém mučení 25. února 1536 popraven upálením. Jeho žena byla o dva roky později utopena. Jakub Hutter nebyl teologem a v jeho životě a práci nevidíme mnoho teologických postojů. Jeho život odráží spíše rysy manažera či organizátora. Organizoval sbírky a pomáhal lidem k odchodu na Moravu. Zde reorganizoval komunity, a tím založil systém, který funguje do dnešních dnů.

Podle různých zdrojů Kateřina Rybáriková

ŽIJÍ MEZI NÁMI

Držte se svého

Když se narodila, do prvních výstřelů první světové války zbývalo sedm let. Bedřiška Köhlerová (členka sboru ČCE v Brně I - poznámka redakce) 1. srpna 2013 v plné síle oslavila sto šesté narozeniny. „Jsem spokojená, co už mi zbývá“, směje se.

Na svět přišla v italském Meranu. „Tatínek tam pracoval jako stavitel. Když začala válka, povolali ho do armády. V Sedmihradsku pak řídil budování zákopů“, popisuje první roky svého života.

Na konci války žila u příbuzných v Maďarsku. „V roce 1919 jsme se přestěhovali do Brna. Pro rodiče to byl návrat domů, pocházeli odsud,“ vysvětluje oslavenkyně.

Po skončení školy pracovala v jedné z brněnských textilních továren jako fakturantka, „Práce mě bavila. Po skončení druhé světové války jsem stejnou práci dělala v drůbežářských závodech v Komárově. Tam jsem byla až do důchodu v roce 1970,“ vypráví. Děti nemá. „Byli jsme jen s manželem, vzali jsme se v roce 1933. Ale i tak jsme si užili dost zábavy. Hodně jsme cestovali,“ říká.

V paměti jí například utkvěly lázně v Jeseníku. „Tam se mi moc líbilo. Později jsem se podívala i do Německa a do Rakouska. To bylo ale jen výjimečně, tehdejší doba moc cestování do zahraničí nepřála,“ mrzí ženu.

Ani ve sto šesti letech nepřestává sledovat aktuální dění. Velmi ji například zaujala stavba mrakodrapu AZ Tower. „Abych se přiznala, moc se mi ten dům nelíbí. Vypadá jako oblečená láhev,“ směje se vzhledu nejvyšší stavby v republice.

Dodává, že politika ji moc nezajímá. „Nerozumím jí. Celý život zastávám heslo, že každý se má držet toho, v čem se vyzná, a dělat to, jak nejlépe umí. A neholdám se toho vzdát,“ zdůrazňuje.

Marek Lajtkep

Převzato z Brněnského deníku Rovnost z 2. 7. 2013

Brno I

3. 9.	Jaroslava Velebová	84 let
4. 9.	Dobromila Kopřivová	91 let
5. 9.	Denisa Sochorcová	30 let
9. 9.	Vít Navrátil	71 let
10. 9.	Eva Drbalová	20 let
10. 9.	Tomáš Vojtíšek	74 let
11. 9.	Pavel Vtípil	60 let
13. 9.	Milena Lokajová	75 let
15. 9.	Jindřiška Fleischerová	76 let
15. 9.	Adam Hladký	89 let
15. 9.	Marie Melicharová	60 let
16. 9.	Věra Lorencová	70 let
18. 9.	Ludmila Vacková	91 let
20. 9.	Alena Valentová	86 let
21. 9.	Věra Sotolářová	83 let
23. 9.	Zuzana Strižová	50 let
24. 9.	Fridrich Polák	75 let
25. 9.	Jan Sláma	72 let
28. 9.	Miroslav Bína	40 let
29. 9.	Dušan Marek	75 let
29. 9.	Richard Uhl	71 let
2. 10.	Alžběta Vlašicová	92 let
4. 10.	Božena Vondrová	87 let
6. 10.	Jaroslav Prudík	60 let
6. 10.	Jaroslav Sochorec	80 let
7. 10.	Marek Šimek	10 let
9. 10.	Jan Sebera	50 let
10. 10.	Julie Štefflová	90 let
11. 10.	Dagmar Seifertová	60 let
12. 10.	Věra Měšťanová	75 let
12. 10.	Eva Rotreklová	40 let
12. 10.	Jaroslava Stratilová	83 let
13. 10.	Petr Tulis	30 let
19. 10.	Lukáš Pešina	10 let
19. 10.	Zora Rýparová	40 let
20. 10.	Jiřina Setínská	91 let
23. 10.	Marcela Kalinová	60 let
26. 10.	Vladimír Celer	81 let
26. 10.	Jana Zlámalová	71 let
28. 10.	Pavel Bednář	40 let
28. 10.	Miloš Šedý	72 let
29. 10.	Alena Skalníková	80 let
30. 10.	Eliška Pilátová	77 let
30. 10.	Danuše Vincúrová	60 let

Brno II

3. 9.	Vlasta Brodská	88 let
3. 9.	Jarmila Mauzerová	88 let
5. 9.	Bedřich Gottvald	93 let
5. 9.	Ludmila Hančíková	90 let
8. 9.	Miroslav Makovský	78 let
9. 9.	Petra Štěpánková	30 let
10. 9.	Kamil Boháč	85 let
10. 9.	Petr Zakopal	20 let
14. 9.	Markéta Kosařová	71 let
16. 9.	Alena Navrátilová	72 let
18. 9.	Milada Červinková	72 let
20. 9.	Marie Klusáková	88 let
22. 9.	Marie Šomková	86 let
22. 9.	Věra Hrazdírová	84 let
23. 9.	Marta Pánková	90 let
23. 9.	Eva Prudká	83 let
23. 9.	Věra Hartlová	70 let
24. 9.	Gizela Studnicová	85 let
28. 9.	Miroslava Hotárková	60 let
29. 9.	Hana Berková	76 let
2. 10.	Jan Šimsa	84 let
4. 10.	Hana Dvořáková	71 let
5. 10.	Milena Šimsová	81 let
7. 10.	Miluše Nováková	83 let
7. 10.	Milan Řádek	82 let
9. 10.	Jiří Podrábský	73 let
9. 10.	Zdena Urbanová	71 let
10. 10.	Martin Homolka	30 let
12. 10.	Zdenka Králová	83 let
12. 10.	Petr Král	30 let
13. 10.	Blanka Sedláčková	77 let
14. 10.	Marie Trlicová	97 let
14. 10.	Jana Burešová	72 let
15. 10.	Vlasta Studeníková	78 let
16. 10.	Helena Vašíčková	86 let
16. 10.	Albína Skutková	82 let
16. 10.	Jarmila Jílková	78 let
17. 10.	Drahuše Musilová	93 let
17. 10.	Květoslava Průchová	86 let
17. 10.	Zdeňka Pustinová	81 let
19. 10.	Věra Bartušková	86 let
19. 10.	Emil Loubal	81 let
20. 10.	Pavla Koutná	84 let
21. 10.	Milada Veselá	89 let

Pokřtěni byli:

- 25.8. Iva Klára Dosedlová, nar. 2013
22.9. Antonín Maláč, nar. 2012

Oddáni byli:

26. 7. Ivana Jeličová
a Viktor Valerjevič Gutov
3. 8. Lenka Kosohorská
a Petr Goliáš
10. 8. Lucie Turková
a Tomáš Prachař
17. 8. Klára Apolenářová
a Jakub Šafránek
31. 8. Světlana Kopřivová
a Jiří Zapadlo

21. 10. Robert Chlup 70 let
23. 10. Vlasta Pindejová 87 let
23. 10. Oldřiška Peňázová 80 let
23. 10. Naděje Popelářová 70 let
24. 10. Silva Hájková 79 let
24. 10. Ivana Mlčková 75 let
25. 10. Olga Marková 74 let
27. 10. Božena Jirušková 70 let

Oddáni byli:

23. 8. Martina Jílková
a Jan Šebesta
24. 8. Petra Hellingerová
a Petr Vojkůvka
21. 9. Lenka Nejedlá
a Ondřej Kotek
28. 9. Barbora Krejčová
a Jakub Fafílek

Pokřtěni byli:

- 1.9. Matouš a Štěpánka Dudovi

DÍKY A PROSBY

Pane,

končí léto, pomalu končí doba dovolených a prázdnin a my se budeme opět vracet do našich všedních dnů. Prosíme Tě, buď s námi všemi na našich cestách, ať se z nich ve zdraví navrátíme domů. Buď se všemi hledajícími, s lidmi nejrozličnějších věkových skupin, kteří hledají práci. Buď s mladými, kteří hledají své uplatnění ve společnosti, svůj životní smysl. Buď s těmi, kteří hledají ubytování pro čas svého studia nebo pro společné bydlení se svými partnery.

Buď s těmi, kteří nemají dost sil, s nemocnými, s umírajícími, s těmi, které tíží samota. Buď s rodinami s malými dětmi i s těmi, kteří na dítě teprve čekají.

Pane, prosíme Tě, ať sbory naší církve, i tento náš husovický, jsou místem setkávání s Tvým živým slovem a jsou otevřené všem hledajícím, slabým a opuštěným. Amen.

Průmluvná modlitba z Husovic, neděle 25. 8. 2013, Vladimír Zikmund

Madeira

Madeira zvaná ostrov květin, dobrého vína a levád je perlou Atlantického oceánu. Tento nádherný hornatý ostrov patřící Portugalsku leží 500 km západně od Afriky a 500 km severně od známějších Kanárských ostrovů.

Po 980 km letu z Lisabonu se pod námi objevil nejdřív menší ostrov Porto Santo a po chvilce už přistáváme na jihovýchodním pobřeží Madeiry. Aby mohla přistávat i větší letadla, přistávací dráha musela být prodloužena na betonových pilířích nad moře. Moderní čtyřproudovou silnicí nás autobus veze do Funchalu, hlavního města ostrova. Ubytováváme se v centru v penzionu za starobylou katedrálou a s využitím husté místní autobusové dopravy budeme poznávat ostrov. Nádherná příroda i místní speciality stojí za to.

I když ostrovy byly známy již od starověku, Madeira spolu se sousedním ostrovem Porto Santo byly objeveny r. 1419 a organizovaně osídleny Portugalci. Neobydlený ostrov byl tehdy hustě zalesněn, dostal proto jméno Ilha da madeira, což portugalsky znamená Ostrov dřeva. Jméno hlavního města Funchal pochází z portugalského slova funcho znamenající fenykl. Díky své výhodné poloze s přístavem se město brzy stalo centrem rozvoje ostrova. Bohatnoucí město na pobřeží lákalo piráty, proto na jeho obranu byly postupně vybudovány čtyři pevnosti: první byla zrušena při rozšiřování přístavu, v druhé dnes sídlí armáda; u vchodu se střídají strážé. Třetí, tyčící se nad městem, patří námořnictvu a ve čtvrté je galerie moderního umění.

Madeira má čtvrt milionu obyvatel, většina z nich žije na jižních svazích ostrova v téměř souvislé aglomeraci okolo hlavního města. Funchal se svými sto tisíci obyvateli se rozkládá v přírodním amfiteátru stoupajícím od moře až do výšky 700 m. Podél moře vede nábrežní promenáda s parkem a moderními sochami. Vodorovné bulváry s obchody jsou propojeny strmými uličkami. Renesanční katedrálou Sé v centru města, dostavěnou začátkem 16. století, proudí turisté. Čtvercový park s podivnými tropickými stromy získal v roce 2000 zlatou medaili v Evropské soutěži měst v květu. Funchal protínají dvě říčky spadající s hor. I když jsou jen několik kilometrů dlouhé, při silnějším dešti se mohou rozvodnit, před pár lety v únoru povodeň zaplavila část města.

Na horním okraji města ve výšce 700 m je čtvrt Monte s renesančním kostelem. Můžete se tam dostat autobusem nebo kabinkovou lanovkou, ze které je nádherný výhled na město. Dříve tam vedla i zubačka. V kostele je pohřben poslední rakouský císař Karel I, který po rozpadu své říše zde trávil poslední roky svého života. Zemřel r. 1922, blahoslaven byl r. 2004. V bočním

oltáři nás překvapil obraz s nápisem: „Blahoslavený Karle, český králi, oroduj za nás - věřící poddaní z Prahy“. Ve vedlejším parku má Karel sochu v životní velikosti. Pro cestu dolů kromě lanovky a autobusu můžete zvolit také turistickou atrakci: proutěné sáně s dřevěnými sanicemi, kterými vás místní mládenci rádi svezou dolů prudkou asfaltovanou silnicí. Před sto lety to byl běžný dopravní prostředek horních vrstev společnosti.

Cestou dolů nelze vynechat místní botanickou zahradu a obdivovat zde kromě francouzského parku hlavně obrovské květy ibišků, strelícií, mnoho druhů stromových kaktusů, palmy, různé roztodivné plody, pozorovat barevné papoušky ve voliérách i podivné ryby a jiné zdejší živočichy v malém muzeu. Za návštěvu stojí také soukromá expozice orchidejí: v nevelkém skleníku se tísní stovky kvetoucích orchidejí nejružnějších barev a tvarů. Potěšily nás dvě skleněné vázy: byly získány jako ceny v soutěži orchidejí Brno 1969.

Zaměříme se na přírodu. Ostrov s rozlohou 750 km² je sopečného původu, z oceánského dna vystupuje mohutný horský hřeben dosahující výšky přes 1800 m. Táhne se celým ostrovem od západu k východu. Převažující severní větry na něm odkládají svoji vláhu. Severní strmé srázy tak mají nadbytek

vody, zatímco mírnější jižní svahy vhodné pro zemědělství jsou suché. Proto obyvatelé během staletí vytesali ve svazích hor důmyslnou síť zavlažovacích kanálů zvaných levády, které převádějí vodu ze severní strany ostrova na jižní stranu. Levády je nutno stále udržovat, proto podél nich vedou cesty, které se dnes

využívají také jako velmi vděčné turistické chodníky: vedou krásnými oblastmi hor a jen s mírným spádem obtáčí prudké svahy hor. Je jich prý na ostrově přes 2000 km, ne všechny jsou však schůdné. V údolí v západní části je dokonce pět levád nad sebou. Levády často vedou dlouhými tunely skrz horský hřeben, přivádějí i pitnou vodu do měst a místy vyrábějí elektřinu.

Hory na ostrově většinou strmě spadají do moře, proto je zde jen několik pláží a také málo míst vhodných pro přistávání lodí. Hned první výlet nás vede chodníkem podél levády lemované hortenziemi. Leváda kopíruje záhyby svahu mezi zahradami a políčky. Od ní odbočujeme do sedla, kde se nám otvírá pohled

na širý oceán. Dál vede jen úzká stezka traverzující prudký svah, hluboko pod námi se vlny bouřlivého moře rozbíjejí o útesy. Velké květy amarylis, u nás pěstované v květináčích, zde rostou divoce podél stezky. Po třech hodinách docházíme do městečka Porto da Cruz. Než byla zbudována silnice přes hory, tato stezka tvořila jediné spojení Porta s jižním pobřežím.

Příště přejíždíme tisícimetrové sedlo k pstruží farmě Ribeiro Frio: v řadě nádrží různých velikostí, kterými stále protéká čerstvá voda, jsou k vidění pstruzi od potěru až po velké ryby, které pak jsou nabízeny k obědu. Cesta podél velké levády, rekonstruované s pomocí EU, vede vřesovco-vavřínovým pralesem. V městečku Santana malebné domečky pestrých barev s doškovou střechou, ve kterých dříve žili farmáři, dnes slouží jako stánky se suvenýry.

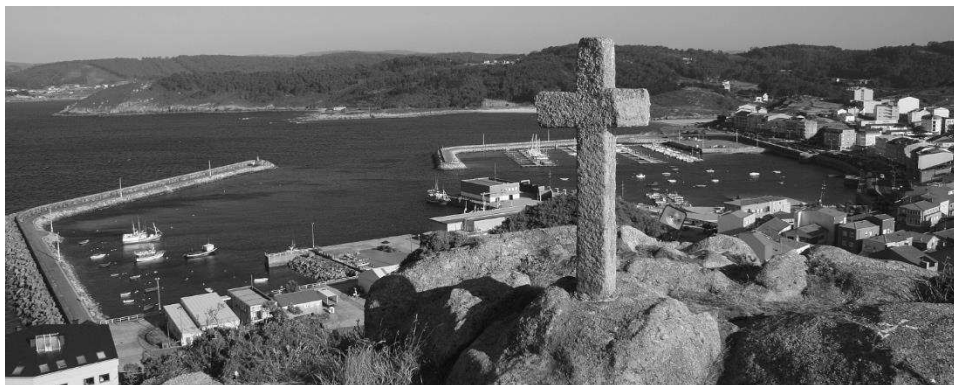
Vysoko v horách v hlubokém Údolí jeptišek nacházíme vesnici Curral das Freiras, do které se v 16. století uchýlily sestry klarisky před nájezdy pirátů. Příkré svahy jsou, kde je to jen možné, pokryty terasovitými políčky. Na jižním pobřeží se díváme z útesu Cabo Girao, který spadá dolů svisle 580 m do moře. V sousedství je bydlení pro seniory s bazénem. Skalnatý výběžek Sao Lorenzo na východě je zcela odlišný, místy je jen několik metrů široký. Skály různých barev zde mají pohádkové tvary, vyprahlé svahy jsou pokryty suchou trávou a bodláčím, malé ještěrky a ptáčky nám zobou drobků od svačiny. Výběžek pokračuje ostrůvky, na jihu jsou vidět neobydlené Pouštní ostrovy, dnes přísná přírodní rezervace. Cestou zpět se koupeme v moři na jediné písčité pláži vedle rozestavěného turistického městečka.

Příště se podíváme do hor a na další pozoruhodnosti ostrova.

Jan Franců

Z Brna až na konec světa a zase zpět

Je to tu! Po měsících plánování a příprav nasedáme s Martou do žlutého autobusu a vyrážíme do Prahy. V zavazadlovém prostoru se choulí dva batohy. Jeden každý bude zítra na letišti vážit lehounce přes 12 kg. Do limitu jsme se vešly a kolik je to na zádech, nás bude zajímat až za pár hodin a o stovky kilometrů západněji.

Letiště Bilbao. Opět jsme nohama na pevné zemi, v autobusu poprvé ochutnáváme španělštinu a přesouváme se dál - do centra města, kde stihneme trochu pěší turistiky. Ovšem s ranci na zádech. Nesměle spolu rozmlouváme o tom, že se přece jen docela pronesou. Po třech týdnech už mi batoh těžký připadat nebude.

Znovu autobus, tentokrát do Santanderu. Ale tady končíme. Totiž vlastně začínáme... Naše letní poutní cesta do Santiaga de Compostella začala právě v severošpanělském městě Santander. Tady jsme poprvé začaly koukat po žlutých mušlích a žlutých šipkách, které na mnoha místech v Evropě, a zejména ve Španělsku, ukazují směr cesty do poutního města. Camino de Santiago, tedy pouť ke hrobu Svatého Jakuba, má mnoho tras, které se z celé Evropy paprskovitě sbíhají až do cíle. Možností, kudy jít, je tedy celá řada, a vybrat si jedinou variantu není úplně snadné. Nám nakonec pomohl časový limit, který jsme měly k dispozici. Přesně měsíc. Volba tedy nakonec padla na start v Santanderu a postup severní trasou, tzv. Camino Norte, skoro až do Gijónu, poté sestup jižněji do Ovieda a odtud po tzv. Camino Primitivo až do Melide. A dál už po tradiční „francouzské“ cestě až do cíle. Kilometrů přes 500. Nakonec jsme do Santiaga dorazily s časovou rezervou a mohly tak strávit ještě několik dnů na západním pobřeží v městečku Muxia a předposlední večer pak na Cabo Fisterra, mysu, nazvaném symbolicky „Konec země“. Naše pouť vedla cestou i necestou, absolvovaly jsme dlouhé kilometry úmorného pochodování po asfaltu frekventovaných silnic, procházely jsme napříč městy i jejich průmyslovými zónami. A jindy jsme šly celý den po pobřeží nebo horskou stezkou, eukalyptovým lesem, po pastvinách, do kopce i s kopce, většinou se sluncem nad hlavou, někdy schovaným za mraky, a jen docela výjimečně v dešti. Kilometrů bývalo denně 20-30, ale zvládly jsme i 35 v jediném dni.

Je těžké v několika málo větách popsat, co vše jsme cestou zažily. Každý den byl barevný událostmi i drobnostmi, bohatý na podněty k myšlení i potěchu těla (zejména, když jsme celé uprášené a zpocené lezly pod teplou sprchu!).

Co však lze říci stručně: místní obyvatelstvo na nás, co poutnice, bylo vesměs velmi vlídné. Lidé se s námi zdravili, přáli nám dobrou cestu, a pokud jsme nevěděly, kudy zrovna dál, ochotně vysvětlovali lámanou angličtinou i plynou španělštinou nebo třeba i rukama-nohama, když už nic jiného nezabíralo. Cesta nás zavedla na nádherná místa a prověřila sílu těla i ducha. Zjistila jsem, že trekkingové hůlky vážně jde ubrousit. Viděly jsme plachtícího orla a desítky keřů hortenzií kvetoucích nejružnějšími barvami. Ochutnaly jsme sušenou šunku a chapadlo z chobotnice. Potkaly jsme skvělé lidi, se kterými jsme sdíleli své zážitky, myšlenky, zkušenosti. Došli jsme až do Santiaga, ačkoliv to byl jen jeden ze střípků celé mozaiky.

Kdo by chtěl vědět víc, ať se vyptává Marty Kučerové nebo mě, kdo by chtěl cestovat s námi, alespoň ve vzpomínce, může se těšit na promítání fotografií v Blahoslavově domě.

Saša Hauserová

BUDE

Říjnové nešpory v Červeném kostele

První hudební nešpory po prázdninách se budou konat v neděli 6. října v 19:30. Vystoupí při nich Anton Ždanovič na bicí nástroje a Karolína Galbová na violoncello. Biblické zamyšlení bude mít Štěpán Hájek. Veškerý výtěžek z dobrovolného vstupného bude věnován Hospicu sv Alžběty v Brně, o.p.s. Srdečně zveme.

Marián Varga v Blahoslavově domě

V říjnu se v Brně bude konat již 4. ročník přehlídky varhanní hudby, nazvaný Bachův varhanní podzim. V rámci letošního cyklu koncertů vystoupí také slovenský skladatel a hráč na klávesové nástroje Marián Varga, známý mimo jiné svým působením v artrockové formaci Collegium Musicum. Jeho koncert je nazván Bachovské varhanní parafráze a bude se konat v Blahoslavově domě ve čtvrtek 17. října od 19.30. Vstupenky jsou k dostání v předprodeji Filharmonie Brno (Besední ulice).

Kavárnička

Každou středu od 15 hodin, Opletalova 6

- 2. 10. Zve sestra Marie Melicharová k poznávání ostrova Kréta
- 9. 10. Poslech hudby na přání - CD
- 16. 10. Povšechný pohled na současné knihovny
- 23. 10. Konzervatoř
- 30. 10. Bratr farář Jan Pokorný vypráví o 400. výročí Bible Kralické

Bienále pro Diakonii 2013

Když se řekne Bienále pro Diakonii, mnohým se asi vybaví dobročinná kulturní akce, spojená úzce se sborem naší církve v Praze-Dejvicích. Tam se totiž také uskutečnil II. a III. ročník akce v letech 2009 a 2011. Při každém ročníku Bienále bylo vystaveno vždy zhruba sto dvacet děl (malba, kresba, grafika, ilustrace, fotografie, keramika), která darovalo více než šedesát významných českých i zahraničních umělců různých generací. Letošní ročník Bienále se má poprvé uskutečnit v Brně, ve dnech 13. -17. listopadu na půdě sboru Brno II, tedy v Blahoslavově domě. Cílem iniciátorů a organizátorů je ale propojit pokud možno všechny brněnské sbory při spolupráci na společné akci a díky jejich snažení zároveň získat další prostředky pro brněnské středisko Diakonie na projekt výstavby chráněného bydlení v Nosislavi. A třeba také pozvat ty, kdo se jindy pozvat nenechají.

To vše se ovšem neobejde bez pomoci **řady ochotných dobrovolníků všech věkových kategorií**. Sháníme lidi, kdo mají chuť se do příprav zapojit, byť i na krátkou chvíli nebo při práci, která nevyžaduje mnoho sil. A velmi se těšíme na všechny, se kterými se při přípravách i na samotném Bienále potkáme!

Organizační schůzka s hlavní koordinátorkou, Anežkou Luklovou, se uskuteční 29. 9. v 18 h v Blahoslavově domě!!! K zastižení je i na adrese anezka@seznam.cz nebo na telefonu 608864111.

Program:

- 13. 11.** vernisáž prodejní výstavy, dobročinná aukce uměleckých děl a koncert Jana Budaře
- 14. 11.** prodejní výstava, malá kávová osvěta Terezy Balé a Ondřeje Hurtíka, koncert kapely IAN
- 15. 11.** prodejní výstava, ochutnávka a prodej nejen nosislavských vín a koncert cimbálové muziky Pajtáš
- 16. 11.** prodejní výstava, šachová simultánka s GM Radkem Kalodem, bazar domácích specialit, oslava 20 let Diakonie Brno, koncert skupiny Noční optika a autorské čtení básníka Víta Slívy
- 17. 11.** společné bohoslužby

Časové údaje, prosím, očekávejte na plakátech nebo žádejte u svých farářů.

Saša Hauserová

Brno I

Staršovstvo si nejprve připomnělo sborové akce, které se konaly v uplynulém létě. Dvě organizačně náročná celocírkevní shromáždění v jenom dnu (15.6.) se nám podařilo zvládnout ke spokojenosti našich hostů. Podařený byl i pobyt na Blažkově a tradiční soustředění pěveckého sboru v Poličce. Vydařily se také bohoslužby k zahájení školního roku. Byla dokončena oprava varhan a příprava na přivítání hostů z Mexika(13.9.) a Basileje (11.-13.10). Velká část schůze byla věnována hledání nového druhého faráře, který by měl nastoupit v roce 2015. Presbyteři si rozdělili služby při konání podzimních nešpor. Byla svolána finanční a stavební komise. V závěru schůze staršovstvo rozhodlo o akutní potřebě opravy kotelny na Opletalově, která nás vyjde na 0,5 milionu Kč.

Jiří Gruber

Brno II

Na začátku porady představila sestra A. Luklová staršovstvu informace o Bienále, které se bude konat na podporu brněnské Diakonie v listopadu. Faráři sboru informovali o pravidelných setkáních ve sboru, která se po prázdninách rozbíhají; vedle nich se na září připravuje víkendový pobyt nedělní školy a také návštěva partnerského sboru ve Vídni. Staršovstvu byla předložena studie obnovy farní zahrady, rozhodnutí pro některou z variant presbyteři odložili na příští poradu. Odročili také rozhodnutí ve věci úpravy vestibulu Blahoslavova domu, tzn. vstupu do modlitebny.

Martin Horák

Brno-Židenice

V úvodu první schůze staršovstva po prázdninách jsme přivítali Anežku Luklovou, hlavní koordinátorku letošního Bienále pro Diakonii, která představila jeho účel a program a vyzvala nás k zapojení se do jeho příprav prostřednictvím práce dobrovolníků z našeho sboru. — Ze sborového programu pro nejbližší týdeny jsme se věnovali především tématům pravidelných sborových večerů a tradičnímu podzimnímu sborovému výletu po tolerančních modlitebnách (tentokrát na Hornácku, 12. 10.). — Staršovstvo bylo informováno o probíhající opravě izolace střechy na faře. Další dlouho připravovanou investicí bude oprava oken kostela, kterou se nepodařilo zrealizovat v letních měsících, a doufáme, že k ní dojde v nejbližší době.

Libor Švanda

TÝDEN VE SBORU

Brno I

Po – Pá 9-12, St 15-17

Pondělí:

18:30 staršovstvo 14.10.

Úterý:

15:00 DD Věstonická

16:30 dětský klub Ovečky

16:30 biblická hodina pro děti

19:00 příprava NŠ

19:00 modlitební setkání

Středa:

15:00 kavárnička

16:00 konfirmandi I.

16:00 konfirmandi II.

18:00 mládež

18:00 kurzy Alfa

Čtvrtek:

9:30 klub otevřených dveří 3. a 17.10.

17:00 biblická hodina

Pátek:

18:30 pěvecký sbor

Neděle:

10:00 nedělní škola

11:00 setkání na faře

15:00 třicátníci 20.10.

Brno II

Po – Pá 8.30-11.30

Pondělí:

18.30 příprava NŠ 7.10.

18.30 staršovstvo 14.10.

18.30 konfirmační pro dospělé 21.10.

Úterý:

13:00 Diakonie 1.,15. a 29.10.

19.30 setkání střední generace

Středa:

18:00 biblická hodina

19:30 mládež

Čtvrtek:

16:00 vyučování dětí

16:00 konfirmandi

17:00 dorost

Sobota:

9:30 DD Kociánka 5. a 19.10.

Neděle:

9:00 nedělní škola

10:00 setkání v Blahoslavově domě

Brno – Husovice

Středa:

18:30 mládež

Čtvrtek:

19:00 biblická hodina

20:00 staršovstvo 10.10.

Pátek:

15:30 Husovičtí vřeštani

Neděle:

9:00 nedělní škola

10:00 setkání na faře

18:00 Desert 13.10.

Brno – Židenice

Pondělí

16:00 biblická hodina pro děti v Blansku

Úterý:

15:45 BH pro děti

17:30 konfirmandi

19:00 DŽES – Židenické setkání mladých lidí

Středa:

16:00 konfirmandi

19:00 biblická hodina v Blansku

19:00 Zpěvy a modlitby z Taizé 16.10.

Čtvrtek:

18:00 setkání ml.mládeže

19:00 biblická hodina

Pátek

Setkání sboru 18.10.

Neděle:

9:00 nedělní škola

10:00 setkání u kávy a čaje v modlitebně

18:30 pěvecký sbor Chrapot

Brno I	Brno II	Brno - Husovice	Brno - Židenice
6.10. 19. neděle po Trojici BK Olga Tydlitátová ČK Olga Tydlitátová Rch Olga Tydlitátová ČK 19:30 nešpory Štěpán Hájek	BD Saša Hauserová Kuř Martin Horák Tiš 13:45 Martin Horák	Hu Štěpán Hájek ČK 19:30 nešpory Štěpán Hájek	Žd Marta Židková Bl Marta Židková
13.10. 20. neděle po Trojici BK Olga Tydlitátová ČK host z Basileje	BD Martin Horák Tiš 10:30 Martin Horák	Hu Štěpán Hájek	Žd Pavel Kašpar, VP <i>Díkůvň</i> Bl Pavel Kašpar, VP <i>křest</i>
20.10. 21. neděle po Trojici ČK Petr Mareček, VP <i>Ekumenická bohoslužba</i> Rch Jiří Šimsa	BD Saša Hauserová, VP Tiš 10:30 Martin Horák, VP	Hu Štěpán Hájek Ma Štěpán Hájek	Žd Olga Tydlitátová Bl Olga Tydlitátová
27.10. 22. neděle po Trojici BK Olga Tydlitátová ČK Olga Tydlitátová	BD Martin Horák Tiš 10:30 Martin Horák	Hu Štěpán Hájek	Žd Pavel Kašpar Bl Jan Asszonyi
3.11. 23. neděle po Trojici BK Jiří Gruber ČK Jiří Gruber Rych Jiří Gruber ČK 19:30 nešpory Jiří Gruber	BD Martin Horák Kuř Jaroslav Kučera Tiš 13:45 Martin Horák	Hu čtené ČK 19:30 nešpory Jiří Gruber	Žd Bl
BK: Betlémský kostel v 8:30 ČK: Červený kostel v 10:00 Rch: Rychmanov v 14:15 Opl: Sál Opletalova 6 v 10:00	BD: Blahoslavův dům v 9:00 Kuř: Kuřim v 10:00 Tiš: Tišnov	Hu: Netušilova 26 v 9:00 Ma: Maloměřice, Borky 7 DDS v 10:30	Žd: Židenice v 9:00 Bl: Blansko v 14:00